

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן ישראל בניה ז"ל

רס"ן ישראל בניה ז"ל
בן 27 בנפלו

בן מיכל ושלוש הכהן

נולד בחברון

ב-כ"ט באב תשמ"ז, 24/8/1987

התגייס ב-5.1.2006

התגורר בקריית ארבע

נפל בקרב

ב-ה' באב תשע"ד, 1/8/2014

במבצע "צוק איתן"

שרת בחטיבת גבעתי

יחידה: פלס"ר "שועלי שמשון"

מקום נפילה: פאתי מורג

באזור: רצועת עזה

נקבר בחברון

הותיר הורים, שלושה אחים וארבע

אחיות: חיה, יאיר, יעל, דוד, רחל,

יצחק וטליה

קורות חיים

בן מיכל ושלוש. בניה נולד ביום כ"ט באב תשמ"ז (24.8.1987) בקריית ארבע, חברון. ילד רביעי במשפחה, אח לחיה, יאיר, יעל, דוד, רחל, יצחק וטליה.

הוריו קראו לו על שם בניה בן יהודע, מגיבורי ימי דוד המלך ושר הצבא של שלמה המלך. דמותו מסמלת חיבור בין שמים וארץ, בין אידיאלים נשגבים ועולם המעשה. ילד ברוך כישרונות היה, אמיץ לב ובעל תושייה יוצאת דופן כבר בשנותיו הראשונות. על שובבותו הגדולה ומידת העצמאות שאפיינה אותו כבר בגיל הרך מספרת אימו מיכל: "שלוש היה חוזר ואומר לי 'כשהוא מבקש משהו צריך להקשיב ולהגיד לו: 'לא עכשיו', אחרת יקרה אסון". ולראיה, כשהיה בן שלוש וחצי התקיימה בגן של אחותו מסיבה, והגננות ביקשו לא להביא אחים. בניה עלה על אוטובוס לבדו מבלי להודיע על כך לאף אחד, והצליח להגיע למסיבה בגן בכוחות עצמו. כבר בשלב זה ניכרו הניגודים באופיו, כפי שמתארים זאת הוריו: "מול עינינו המשתאות צמח ילד רגיש ... שובב גדול, אך תמיד עם רובד פנימי עמוק של רצינות. נראה כמסוגל לבלוע עולם ומלואו, אך בעל יכולת להתרכז בהשגת כל משימה שהציב לעצמו ולהשלימה עד תומה".

לאחר שנות בית הספר היסודי המשיך בניה את לימודיו בחטיבת הביניים של ישיבה תיכונית "אור מנחם", בשכונת רמת ממרא שבקריית ארבע. את שנות הישיבה התיכונית עשה בישיבת "מקור חיים" שבכפר עציון, שם הכיר את חברו הקרוב אחיקם עמיחי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן ישראל בניה ז"ל

השניים הפכו לצמד בלתי נפרד. הלימודים לא היו בראש מעייניהם, והם הרבו לטייל ברחבי הארץ ולהכיר מקרוב כל פינה ומעיין, כפי שמספרים הוריו של אחיקם. שלום, אביו של בניה סיפר על חוויה מיוחדת שחלקו שני החברים: במסגרת תפקידם ככותבים לעלון של "מקור חיים", נסעו יום אחד לכנסת בירושלים על מנת להשיג סקופ לכתבה שהכינו. בהגיעם למקום ראו מכונית שרד שנתקעה בעקבות תקר בגלגל. כאשר סייעו לנהג להוציא את הציוד מתא המטען, הבחינו במדים להחלפה של הרמטכ"ל דאז, משה (בוגי) יעלון. השניים ביקשו מהנהג להצטלם עם מדי הרמטכ"ל על רקע הכנסת. הלה התיר להם לעשות כרצונם, והם פרסמו בכתבה לעלון את תמונתם לבושים במדים אלו, תוך כדי שהם חושפים את סידורי האבטחה הרופפים סביב הרמטכ"ל. לימים, כשפגש את בניה, חתם יעלון על התמונה: "המעז - מנצח".

בתקופה זו הודריך בניה ב"בני עקיבא", תנועת הנוער שבה גדל, בשבט נבטים שבאלעזר, גוש עציון. נעם, חברתו לצוות ההדרכה מספרת: "הוא הביא אתו לצוות בפרט ולסניף בכלל, רוח חדשה ואחרת, רוח של אידיאליזם ושאילות גבוהות". כמדריך מצטיין, דרש מעצמו לעמוד בסטנדרטים הגבוהים שהציב לחניכיו. הם ראו בו מודל לחיקוי, אדם של חשבון נפש ואמת בוערת, "מורעל" על אהבת העם והארץ, על שירות בצבא ותרומה למדינה. עם סיום לימודיו בישיבה התיכונית התגייס בניה לצבא. כך החלה תקופה משמעותית, מאתגרת ומלאת תהפוכות בחייו. ב-5.1.2006 התגייס לקורס טיס בחיל האוויר. כמועמד מאוחר סיירות, החל את הקורס בשלב הטיסות. רועי, חברו הקרוב מהקורס, מספר: "זה אומר שאתה מתגייס, ואחרי שבועיים אתה כבר מטיס מטוס עם אלוף משנה במילואים ... רוב פרחי הטיס נכנסים לשוק בטיסה הזו ... אך לא במקרה של בניה. כשרצה הבוחן להעביר אליו את הפיקוד על הטיסה, הוא סירב ואמר: "אתה לוקח ... אתה משגע אותי, מעיר לי, ואני לא אלמד ככה שום דבר". רועי מספר: "כשאחרים הולכים אחורה, חוששים ולא יודעים מה להגיד, הוא זה שפשוט יגיד". בהמשך הודח בניה מהקורס והגיע לשייטת 13, בה שירת שנה וחודשיים. למרות שהגיע לשלבי ההכשרה המתקדמים ביותר, עזב את אחד ממסעות האימונים באמצע עקב חוסר הסכמה עם מפקדו, ובעקבות כך הודח מהשייטת.

בשנת 2007 הגיע לפלוגת הסיור של גבעתי, שם כבר חיכו לו החברים שהודחו אחריו מקורס הטיס. אחד מהם, יונתן, תיאר: "בכל המסעות הכי קשים, כשכולנו היינו כבר גמורים, בניה עדיין נסע על אדי דלק ... סוג של איירון מן ... גבוה ממני בחמישה סנטימטרים, כתפיים רחבות, כף היד הכי גדולה שראיתי בחיים ... חזק בראש, שנון, ציני, חריף".

כשהיה בניה בקורס מפקדי כיתות, נרצחו חברו הקרוב אחיקם עמיחי ודוד רובין, חבר נוסף של השניים משיבת "מקור חיים". ב-28.12.2007, בעת שיצאו דוד ואחיקם, אז חיילים ביחידות מובחרות, לטייל בנחל תלם שבדרום הר חברון, הם נורו למוות על ידי מחבלים שנסעו ברכב שטח. לאחר הרצח ספד בניה לחבריו: "כל הג'ובניקים וכל המשתמטים עוד לא קמו משנתם בשעות שאתם הספקתם לעשות מסע, לטייל, להילחם ולמות". הקרובים אליו מספרים כי הרצח הותיר בנפשו רושם עמוק, והוא ראה עצמו כממשיך גבורתם של חבריו, שהשיבו אש בהיתקלות עם המחבלים. זכר חבריו עמד לנגד עיניו גם כאשר הגיע לקורס קצינים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן ישראל בניה ז"ל

בניה שאף לשרת ביחידת דובדבן ולהגן על מדינתו בלב שטח האויב, אך שובץ לפקד על מחלקה בגדוד "שקד" של חטיבת גבעתי. הוא הגיע לגדוד לקראת סוף שנת 2008, וכעבור זמן קצר נשלח עם חייליו לעזה במסגרת מבצע "עופרת יצוקה". הם השתתפו באחד הקרבות החשובים ביותר במבצע, שהתרחש בתל אל-הווא, שכונה בדרום-מערב עזה. במשך מספר שעות, תוך כדי שהם נלחמים פנים אל פנים מול חוליית מחבלים חמושה ומאורגנת היטב, השתלטו חיילי גבעתי על בניין בן שמונה קומות, שהתברר כמפקדת ארגון חמאס. בניה הוביל את אנשיו להמשיך ולתקוף תחת אש בלתי פוסקת. לאחר מכן שחזר את תחושותיו: "הקפדתי תמיד להיות ראשון, להיות זה שסורק את הדירות לפניהם. שאם מישהו ימות זה יהיה אני. כל כך הרבה זמן חיכיתי לראות איך המחלקה הזאת תתמודד בהיתקלות אמיתית ... והם באמת נלחמו כמו אריות ... באחד הרגעים אמרתי להם 'מי שרוצה למות, שיבוא איתי עכשיו'. כולם הלכו אחריי". מפקדו, סרן דוד, המליץ על מועמדות בניה לקבלת ציון לשבח על תפקודו בקרב. כאשר שמו לא הופיע ברשימת המעוטרים, אמר בניה להוריו: "בהתחלה הייתי מבואס, אבל עכשיו אני ממש שמח, כי אני לא חייב שום דבר לאף אחד ... מה שאני נותן לצבא, זה לא כדי שיעשו לי כבוד או כדי לשמש דמות מופת. אני עושה את זה באמת".

בשנת 2011 הגיע בניה להישפט בפני מפקד חטיבת גבעתי דאז, אלוף משנה עופר לוי עקב אירוע ירי מול חייל מצרי. שם הכיר את גלי ששירתה כראש הלשכה. העובדה שהגיעו משני עולמות שונים, הוא ממשפחה דתית בקריית ארבע והיא חילונית משפיים, לא הפריעה לחיבור המיידי שהתרחש ביניהם. סגן אלוף יהודה, מפקד הגדוד, סיפר על הזוג: "בניה פגש את גלי כשהיו המון סערות בחייו ... גלי היא אי של יציבות, אחת עם רגליים על הקרקע. מצד אחד היא הצליחה להכיל אותו, להעריך את העוצמות האלה, ומנגד היא הצליחה לאזן אותו. הוא היה יוצא הביתה וחוזר בניה אחר". גלי מספרת: "נתנו כל אחד כבוד לשני, אף אחד לא ביטל את עצמו". בהמשך עברו השניים לגור יחד בתל אביב, וגלי הביעה חשש מחתונה בגילה הצעיר, למרות שידעה כי בניה מאוד רוצה בכך. היא ביקשה ממנו מעט זמן להסתגל לרעיון וטסה לטיול בהודו. כארבעים ושמונה שעות מחזרתה לארץ כבר חיכתה לה הטבעת.

תוך שהוא ממשיך את דרכו במסלול הפיקודי, התעצבה דמותו של בניה כמפקד מצטיין ומוערך. הדעתנות והטלת הספק שהיוו אתגר בתחילת דרכו הצבאית, נוצקו לתוך עשייתו הפיקודית, כאשר מצד אחד היה מפקד קשוח וקפדן, ומצד שני חוו אותו פקודיו כמעין אבא דואג וחומל. הוא הקפיד על ביקורי בית אצל חייליו, מימן מכספו משלוחי מזון ומצרכים למשפחות חיילים שנזקקו לכך והשקיע שעות רבות בשיחות אישיות ובהקשבה לאנשיו בכל עניין. "הוא חשב על החיילים שלו כל הזמן, גם בבית, בסופי שבוע. הטלפון שלו היה זמין כל הזמן, כל מה שהם היו צריכים", מספרת גלי. תכונותיו אלה הביאו את מפקדיו למנותו למפקד הפלוגה המסייעת של גדוד שקד, שנזקקה לעיצוב מחדש. התפקיד היה מאתגר והציב את בניה בלב דילמות פיקודיות מורכבות, שהגיעו אף לכדי מרד פלוגתי מתוקשר נגדו. הוא צלח את הקושי ולדברי מפקדיו העלה את הפלוגה על דרך המלך. כחודשיים לפני מבצע "צוק איתן" החל את תפקיד חלומותיו כמפקד פלוגת הסיור של גבעתי, בדרגת סרן.

בחודש יוני 2014 התגבר ירי רקטות מרצועת עזה לישראל, ובעקבות כך יצאה ישראל

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן ישראל בניה ז"ל

למבצע "צוק איתן" נגד החמאס באזור עזה. המבצע החל ב-8.7.2014 בהפצצות מהאוויר, וכעבור תשעה ימים החלה כניסה קרקעית של יחידות צבא לרצועת עזה לטפל במוקדי הירי ובמנהרות הטרור, משימות שבוצעו עד תום המבצע, בסוף חודש אוגוסט. מתחילת הכניסה הקרקעית נמצא בניה עם פלוגתו בליבה של לחימה מורכבת ומתמשכת בעזה, מול מחבלים המגיחים מתוך מנהרות. במהלך ימי הלחימה הוא נפצע מרסיס ירי, וכשהגיע מאוחר יותר לטיפול רפואי סירב לעבור ניתוח שלו נזקק ודרש לחזור לפעילות בהקדם האפשרי.

ביום שישי 1.8.2014 יצאה היחידה לפנות בוקר למשימה שהפכה לאחד הקרבות הקשים במבצע. אחד הקצינים מספר: "נכנסנו וכבשנו את הבתים הראשונים שהיינו אמורים לכבוש, בדרך מישהו בחוליה זיהה כמה דמויות במבנה קרוב אלינו. התחלנו לנוע לכיוון, והכוח התפצל אל שני צדי המבנה. בניה היה בצד האחר. ואז האירוע התגלגל: שמענו ירי, ואחריו שקט. כשהגענו בניה וליאל כבר היו מתים, והדר גולדין חסר".

בניה נפל בקרב בפאתי מורג, על יד רפיח שבדרום רצועת עזה, במבצע "צוק איתן" ביום ה' באב תשע"ד (1.8.2014). אתו נפלו סגן הדר גולדין וסמל ראשון ליאל גדעוני. בניה היה בן עשרים ושבע בנפלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין בחברון. הותיר אחריו הורים, ארבע אחיות, שלושה אחים וארוסה. הוא נפל שלושה שבועות לפני המועד המתוכנן לחתונתו עם גלי.

לאחר נפילתו הועלה לדרגת רב-סרן.

ספדה אימו מיכל: "בניקי אהוב שלי, שלומי קשור בחוט אל שלומך. כך היה בעבר וגם עכשיו בימי המלחמה ... תמיד ידעת מה אתה רוצה ולאן אתה הולך וקשה היה להתווכח אתך. היושרה והאמת שלך היו נר לרגליך ... לקחת את כל האחריות עליך, אף פעם לא האשמת מישהו. אהבת את כולם, לא היה מישהו שלא נגעת בו ... ריבוי הגוונים של האנשים שהגיעו אלינו ביום שישי לכאוב אתנו כל כך, הזכיר לנו מי שאתה".

אסף, פקודו של בניה, כתב לזכרו: "היום זה הכרחי לציין שהיית דמות נערצת, אדם כריזמטי, בעל חוש הומור וחכמת חיים עצומה. לימדת אותי כל כך הרבה על עצמי ... היית בחור חזק, איתן ... ובמבט לאחור פשוט אגדה. היית המ"פ שלי".

דמותו המיוחדת של בניה נגעה ברבים, וזכרו מונצח בדרכים רבות על ידי משפחתו, חבריו וגם על ידי מי שלא הכירוהו באופן אישי.

כרם על שמו, כרם בניה, ניטע בחלקת "שדה כלב" על יד חברון; בית הכנסת במועצה המקומית אפרת, על יד גוש עציון, נקרא על שמו של בניה; השיר "שלומי" של זלדה המשוררת, שמתוכו ספדה לבניה אימו מיכל, הולחן על ידי נורית הירש ובוצע על ידי יהורם גאון. זאת ביוזמתה של רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו, בביקורה בבית המשפחה.

סמוך למלאת שנה לנפילת בניה, ערב ראש השנה תשע"ה, הפגיש מיזם מיוחד של מערכת "ידיעות אחרונות" את משפחת ישראל עם שש-עשרה מתוך שישים ואחת משפחות שקראו לבניה על שמו במהלך אותה שנה. מרביתן לא פגשו את המשפחה מעולם, לא הכירו את בניה ושמעו עליו לראשונה רק לאחר נפילתו. "מבחינתי זו ההנצחה הכי משמעותית", אמרה אימו מיכל במפגש המרגש.

בשנת 2015 הוקם ארגון "בניה: משפחה לחיילים", על ידי המשפחה, חברים ומכרים. הארגון תומך בחיילים בודדים ומעוטי יכולת במהלך שירותם הצבאי ולאחריו, מלווה אותם

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רס"ן ישראל בניה ז"ל

בשבתות, חגים ואירועים ומשמש עבורם גם בית בכל התחומים. מתוך אתר הארגון: "אנו בארגון 'בניה' רואים את עצמנו כמשפחה אחת גדולה הממשיכה את דרכו של בניה ... כדי שלכל חייל תהיה משפחה ויחד נקים חברה חדשה". משפחתו של בניה מספרת על דמותו ופועלו בפני מבוגרים, חיילים, בני נוער וילדים. במסגרת סדרת החינוך בבית הספר לקצינים מבקרים צוערי קורס קצינים בקברו בבית העלמין בחברון ושומעים עליו ועל פועלו. זכרו של בניה מונצח בדרכים רבות נוספות, בהן יוזמות חברתיות שונות, התארגנויות בתחום הספורט, גנים, סרטונים באתר יוטיוב ומאמרים המתארים את דמותו.